

henvises til Sagførerbistand, saaledes at Dommerkontorerne kun skulde kunne træde til, naar Retsforholdet er klart og alle Oplysninger er til Stede eller i alt Fald ved Dommerkontorenes egen Bistand meget let kan tilvejebringes, idet der altsaa nærmest kun er Udfærdigelsen af selve Dokumentet tilbage. Endvidere vil der kun kunne blive Spørgsmaal om saadanne Sager, som har særlig Berøring med selve Dommerkontoret, og som det paa Dommerkontoret ansatte Personale derfor maa antages at have særlig Kyndighed i, medens Sager som f. Eks. Erhvervelse af Indfødsret, Navneforandring og lignende, hvis Ekspedition er knyttet til Politikontorerne, falder udenfor. Af de Forretninger, som jeg herefter mener vil kunne henlægges til Dommerkontorenes Udførelse som Retshjælp for Befolkningen, kan særlig nævnes en Del til Skiftevæsenet hørende Forretninger, saasom Anmeldelse om Hensiddende i uskiftet Bo, Ansøgning om Tilladelse til at hensidde i uskiftet Bo, Anmeldelse om Overtagelse af Bo til privat Skifte, Arveafgiftsanmeldelser, Opgørelse efter Skiftelovens § 78 og Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld i Henhold til Skifteafgiftslovens § 4, Affattelse af visse simple Testamenter, Ansøgning om Værgeskikkelse og Anmeldelse af Fordring i et Bo. Endvidere mener jeg ogsaa, at der kan være Grund til og ingen Betænkeligheder ved at medtage nogle i Forbindelse med Tinglæsningsvæsenet staaende Forretninger, saasom Affattelse af Købekontrakter, Skøder og Panteobligationer, dog naturligvis kun i saadanne klare Tilfælde, hvor der ikke skal forhandles mellem Parterne om Købesum eller Pantesikkerhed eller lignende, men hvor det altsaa kun drejer sig om den rent formelle Affattelse af selve Dokumentet. Endelig kan man maaske ogsaa medtage Affattelse af Gældsbreve og Stævninger i visse af de i Retsplejelovens § 225, Nr. 1 og 4, nævnte Sager angaaende private Formuerettigheder, Veksler og visse Gældsbreve, saafremt Sagen er paa 50 Kr. eller derover, og Sagsøgeren ikke er ubemidlet; hvis Sagen er under 50 Kr., eller Sagsøgeren er ubemidlet, paahviler det allerede efter Retsplejelovens § 424 Retten at udfærdige Stævningen uden Vederlag. Selvfølgelig skal Gebyrerne for disse forskellige Forretninger gaa i Statskassen.

Ved paa dette sidste Punkt, som jeg har omtalt lidt udførligere, at følge Mindretallet haaber jeg, at der her er kommet til at foreligge et Forslag, som man nu fra alle Sider vil kunne slutte sig til, saaledes at man omsider kan naa til en foreløbig Af-

slutning med Hensyn til dette saa ofte og saa stærkt diskuterede Spørgsmaal. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Finansministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende i et tidligere Møde anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.*

Den sidste Pensionslov blev vedtaget i Maj 1923. Det har imidlertid vist sig, at der er ældre Pensionister, som ifølge de gældende Regler om Tillæg til tidligere Pensioner stadig faar saa lidt i Pension, at det maatte være ønskeligt, om man kunde komme dem til Hjælp. Navnlig gælder dette de saakaldte gamle Pensionister, d. v. s. de Tjenestemænd, der er pensioneret efter de ældste Pensionslove og paa Grundlag af de ældste Lønningslove. For at skaffe nærmere Klarhed over, hvad dette Spørgsmaal betyder, har jeg i Sommer nedsat et lille Udvalg, bestaaende af Departementschef i Finansministeriet K. Rafn, pens. Stabssergent Ahrbjerg, der er Formand for Pensionist-Landsforeningen, og Kontorchef i Finansministeriet Meyer. Disse tre Udvalgsmedlemmer har da underkastet dette Spørgsmaal en nærmere Undersøgelse, og de har gjort det paa Grundlag af et Materiale, som allerede i Sommerens Løb var indsamlet fra de forskellige gamle Pensionister, idet man havde anmodet disse om paa Skemaer, der udleveredes dem, at give Oplysning om deres økonomiske Forhold og om deres Pensionsforhold. Udvalget har udarbejdet et Forslag til Lov, som jeg har fulgt ved det Lovforslag, jeg herved tillader mig at fremsætte. Forslaget gaar ud paa, at man for disse gamle Pensionisters Vedkommende skal undersøge i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes deres økonomiske Forhold stiller sig. Der er ikke Tale om at følge de tidligere Principper med automatisk virkende Procenttillæg til Pensionen, idet det har vist sig, at disse Principper ikke længere med Fordel kan anvendes; allerede ved det sidste Procenttillæg var der vistnok nogle Pensionister, der kom op over, hvad de vilde have faaet i Pension, hvis de var blevet pensioneret efter de nye Regler, der indeholdes i Tjenestemandsløven.

Der er altsaa ingen anden Vej at gaa end den individuelle, at undersøge, hvorledes det stiller sig med de enkelte Pen-